

Sygn. akt **XXII GWo 114/19**

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sędziowie: Sędzia SO Ewa Dietkow, Sędzia SO Joanna Kornatka

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **F. spółka jawna z siedzibą w Wólce Zaleńskiej**

z udziałem **G. G.**

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie z 30 grudnia 2019 roku

postanawia:

oddalić zażalenie.

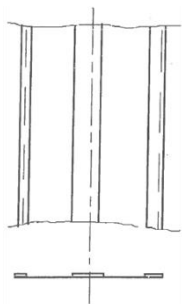
Sędzia SO Anna Maria Kowalik Sędzia SO Ewa Dietkow Sędzia SO Joanna Kornatka

Sygn. akt: XXII GWo 114/19

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 grudnia 2019 roku Sąd Okręgowy oddalił wniosek „F spółka jawna” z siedzibą w Wólce Załęskiej (dalej Uprawniony) o udzielenie zabezpieczenia roszczeń poprzez:

1. nakazanie G.G (dalej Zobowiązany) zaniechania naruszania wzoru wspólnotowego nr 001388524-0001, poprzez wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu, eksportowanie lub składowanie w tych celach produktu – folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązanego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat jest odzwierciedlony na

poniższym rysunku:

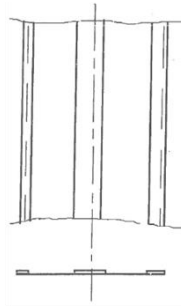
niezależnie od przyjętej przez obowiązanego nazwy

handlowej produktu;

2. zniszczenie folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązanego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat jest odzwierciedlony na rysunku wskazanym w punkcie 1, znajdującej się w posiadaniu obowiązanego, w tym we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynowych obowiązanego,

poprzez

a. zakazanie obowiązanemu – na czas trwania postępowania głównego – naruszania wzoru wspólnotowego nr 001388524-0001, to jest: wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, eksportowania lub składowania w tych celach produktu – folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązanego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat jest

odzwierciedlony na poniższym rysunku:
obowiązanego nazwy handlowej produktu;

niezależnie od przyjętej przez

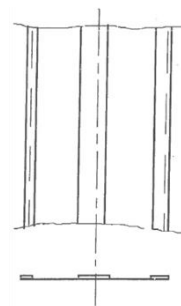
b. zajęcie - na czas trwania postępowania głównego - produktów – folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązanego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat jest odzwierciedlony na rysunku wskazanym w punkcie a. stanowiących własność obowiązanego, znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynowych obowiązanego, w tym w szczególności pod adresem: ul. (...),(...) G. oraz (...),(...) G. oraz w innych miejscach ujawnionych przez komornika sądowego w toku wykonywania czynności.

Wniosła ponadto o nakazanie obowiązanemu na podstawie art. 756² § 1 pkt 1 k.p.c. zapłaty na rzecz uprawnionej kwoty 1.000 zł za każdy rozpoczęty dzień nieprzestrzegania tymczasowych zakazów określonych w pkt a. – wniosek k. 2-12.

W ocenie Sądu Okręgowego roszczenie Uprawnionego było nieuprawdopodobnione. Sąd Okręgowy ustalił, że występując z wnioskiem Uprawniony podniósł, że „obowiązany wytwarza i oferuje folię identyczną do folii oferowanej przez uprawnioną o nazwie handlowej „Power Belt”, jednak nie złożył jako dowodu rzeczowego kwestionowanej folii G.G. ani jej fotografii uniemożliwiając Sądowi dokonanie porównania zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i przeciwstawionego mu wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie obowiązanego. Zdaniem Sądu Okręgowego złożony wraz z wnioskiem wydruk ze strony internetowej obowiązanego uprawdopodobnia jedynie, że wprowadza on do obrotu różnego rodzaju folie, taśmy samoprzylepne, czy siatki rolnicze. Która sfotografowana folia oferowana przez obowiązanego stanowi ucieleśnienie wzoru uprawnionego pozostaje jednak nie wyjaśnione. W konsekwencji nie było możliwe poczynienia przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych w zakresie podobieństwa z punktu widzenia zorientowanego użytkownika. Roszczenie wnioskodawcy nie zostało również uprawdopodobnione załączoną do wniosku ekspertyzą rzeczoznawcy. W ocenie Sądu Okręgowego rzeczoznawca bowiem dokonuje w niej porównania produktów stron, nie podejmuje się zaś przeprowadzenia porównania zarejestrowanego wzoru wnioskodawcy i

produktu obowiązanego, pod kątem ewentualnego ucieleśniania tego wzoru w produkcie oferowanym przez obowiązanego, a to jest kluczowe dla tej sprawy. W konsekwencji, z braku dowodów nie można stwierdzić, że konkretny produkt obowiązanego realizuje wszystkie cechy zarejestrowanego wzoru.

Na marginesie Sąd Okręgowy zauważył, że wniosek o zabezpieczenie roszczeń F. spółka jawna z siedzibą w Wólce Załęskiej przeciwko Grzegorzowi Górcie o tożsamej treści został już przez tut. Sąd oddalony postanowieniem wydanym w sprawie o sygn. akt XXII GWo 74/19. Z uzasadnienia tego postanowienia wynikało, z jakich przyczyn Sąd nie przychylił się do wniosku Uprawnionego o zabezpieczenie roszczeń. Pomimo doręczenia pełnomocnikowi Uprawnionego postanowienia z uzasadnieniem, uprawniony złożył identyczny wniosek z tą samą argumentacją, bez przedstawienia Sądowi materiału dowodowego uprawdopodobniającego zasadność przyszłych żądań oraz bez prawidłowego ich sformułowania. Bowiem uprawniony nadal odnosi w przedmiotowym wniosku, sankcje

naruszenia i środki zabezpieczające do produktu zobrazowanego na grafice , która przedstawia zarejestrowany na jego rzecz wzór wspólnotowy, a nie produkt obowiązanego.

Z tych względów, w ocenie Sądu Okręgowego, przyszłe roszczenia F. spółki jawnej z siedzibą w Wólce Załęskiej należy uznać za nieuprawdopodobnione i nie zasługujące na zabezpieczenie, bez konieczności badania dalszych przesłanek zabezpieczenia.

Zażalenie na to postanowienie wywiódł Uprawniony. Zaskarżył postanowienie w całości i zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez wydanie orzeczenia z pominięciem dowodów złożonych przez wnioskodawcę, które uprawdopodobniały jego roszczenie i uzasadniały udzielenie zabezpieczenia.

Powołując się na te zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem z 19 grudnia 2020 roku przez Sąd Okręgowy w Warszawie w ramach samokontroli w trybie art. 395 § 2 k.p.c. ewentualnie w przypadku nieuznania zażalenia za oczywiście uzasadnione i przekazanie sprawy sądowi I

instancji, który wydał zaskarżone postanowienie do rozpoznania w składzie trzech sędziów, o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem.

W oświadczeniu złożonym 13 lutego 2020 roku sędzia referent stwierdził, że nie widzi podstaw do zmiany orzeczenia na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. gdyż nie tylko brak dowodu rzeczowego stanowił o podstawie orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Sąd Odwoławczy podziela, co do zasady twierdzenie zawarte w uzasadnieniu zażalenia, że wbrew ustaleniom Sądu Okręgowego Uprawniony dołączył do wniosku dowody rzeczowe w postaci folii oferowanej przez Uprawnionego i folii oferowanej przez Zobowiązanego. W tej sytuacji, gdyby przyczyną oddalenia wniosku uprawnionego z 19 grudnia 2019 roku była tylko omawiana przyczyna, zaskarżone postanowienie podlegałoby uchyleniu. Jednakże powodem oddalenia wniosku była również inna okoliczność, a mianowicie wadliwe sformułowanie przyszłych roszczeń i sposobów ich zabezpieczenia, gdyż Uprawniony odnosi sankcje naruszenia i środki zabezpieczające do produktu zobrazowanego na grafice, która przedstawia zarejestrowany na rzecz Uprawnionego wzór wspólnotowy (k.29-37), a nie produkt obowiązany.

Zdaniem Sądu Odwoławczego stanowisko Sądu Okręgowego jest w tej części prawidłowe. Należy bowiem podkreślić, że postanowienie o zabezpieczeniu podlegające wykonaniu przez organ egzekucyjny musi być sformułowane w ten sposób, aby jego wykonanie przez ten organ było możliwe tj. aby sposób zabezpieczenia był określony precyzyjnie. Zatem uprawniony powinien tak sformułować swój wniosek, aby środki zabezpieczające i sankcje naruszenia odnosiły się do produktu zobowiązanego, a nie uprawnionego oraz uwidocznić produkt zobowiązanego w części lub w całej rolce np.: na zdjęciu. Wówczas bowiem organ egzekucyjny realizujący postanowienie o zabezpieczeniu będzie miał pełną wiedzę odnośnie tego, jakie towary powinny podlegać zajęciu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy – sąd odwoławczy orzekł jak w sentencji postanowienia.